

ת"ד 2755/11/14 - מדינת ישראל נגד אורנ ג די

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 2755-11-14 מדינת ישראל נ' גלעדי

13 אוקטובר 2016

לפני כבוד השופטת כרמית פאר גינת
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמת אורנ ג די

נוכחים:

מטעם המאשימה - עו"ד דמוני

מטעם הנאשמת - עו"ד רוני משה

הנאשמת - בעצמה

[פרוטוקול הושמט]

גזר - דין

1. כתב האישום בתיק זה מייחס לנאשמת עבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חציה בבטחה, נהיגה רשלנית והתנהגות שגרמה חבלה של ממש לגוף.

2. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 5.8.14, סמוך לשעה 09:05, נהגה הנאשמת ברכב פרטי מסוג מזדה, ברחוב שטרית בקריית חיים ופנתה ימינה לרחוב משה שרת - "אותה העת, ברחוב משה שרת ומימין לשמאל ביחס לכיוון נסיעת הנאשמת חצתה את הכביש בתוך מעבר חצייה הולכת הרגל מ א מ" (להלן: "הולכת הרגל").

עמוד 1

על פי הנטען בכתב האישום, "הנאשמת נהגה רכבה ברשלנות בכך שלא שמה לב לדרך, וללא סיבה סבירה, לא הבחינה בהולכת הרגל הנ"ל, לא איפשרה להולכת הרגל להשלים החצייה בביטחה, פגעה בה והפילה אותה לכביש". עוד נטען כי כתוצאה מהתאונה נפגעה הולכת הרגל פגיעה ממשית.

3. ביום 5.9.16, התרתי לנאשמת, לבקשתה לחזור בה מכפירתה, היא הודתה במיוחס לה בכתב האישום, והורשעה בו. עוד הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לעניין העונש. במסגרת אותו הסדר ביקשו הצדדים להטיל על הנאשמת עונש של מאסר מותנה, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס אשר יקבעו על פי שיקול דעת בית משפט.

4. במסגרת הטיעונים לעונש טענה באת כוח המאשימה כי הולכת הרגל נפגעה פגיעה לא קלה, הוגשה תעודה רפואית בעניינה (ת/1), והיא עצמה העידה בפני בית המשפט.

למען השלמת התמונה ציינה המאשימה כי הנאשמת נוהגת משנת 1967, וכי לא קיימות לחובתה הרשעות קודמות.

5. בא-כוח הנאשמת טען כי מדובר בעבירה ראשונה המיוחסת לנאשמת. הוא עוד טען כי התאונה ארעה מאחר ומדובר בצומת אשר בצדו הימני קיים מעבר חצייה, אותו חצתה הולכת הרגל, ובצדו השמאלי קיימת כיכר ותשומת לב הנאשמת הופנתה למשך מספר שניות בודדות לכיכר תנועה שנמצאת סמוך למקום תאונה ושממנה הגיעו כלי רכב. הוא עוד טען כי בעלה של הנאשמת חולה והנאשמת סועדת אותו ומטפלת בו. הוגשה תעודה רפואית (נ/3). הוא ציין גם כי הנאשמת הינה בחורה נורמטיבית אשר מתנדבת במספר מקומות והגיש מסמכים (נ/4), וביקש לכבד את ההסדר.

6. מתחם הענישה הנוהג בעבירות בהן הורשעה הנאשמת ובסוג החבלות אשר נגרמו, נע בין מאסר מותנה ופסילה בפועל בת חמישה חודשים ועד מאסר בפועל בן 6 חודשים (אשר יכול וירוצה בעבודות שירות) ופסילה בפועל בת 30 חודשים (זאת בשונה ממתחם ענישה הנוהג בחבלות ראש חמורות, אשר הנו חמור יותר, ומתחיל מעונש מאסר בפועל בן שלושה חודשים ופסילה בת 40 חודשים). ראו, בהקשר זה, למשל: עפ"ת (תל אביב) 24519-02-15 **אליהו מוטולה נ' מדינת ישראל** (ביום 12.3.15), שם דובר על נאשם אשר גרם לתאונה, אשר כתוצאה ממנה נפגע באופן חמור וקשה נהג אופנוע. בית המשפט ציין כי מדובר בחבלות קשות אולם, רשלנותו של הנאשם אינה גבוהה, ומשכך ביטל את רכיב המאסר שהטיל בית משפט קמא והותיר את עונש הפסילה בת 11 חודשים על כנו.

ראו גם, עפ"ת (חיפה) 1376-05-16 **קליין נ' מדינת ישראל** (11.7.16). במקרה שם דובר על נאשם אשר גרם לת"ד בה נחבל שוטר חבלות של ממש. בית המשפט המחוזי ציין בפסק דינו כי יש להתחשב, בין היתר, בעברו התעבורתי הקל של הנאשם. בית המשפט ביטל את רכיב המאסר בפועל שהוטל על הנאשם והטיל עליו, בין היתר, מאסר מותנה לתקופה של 5 חודשים למשך 3 שנים ופסילה בפועל לתקופה של 8 חודשים (וגם, עפ"ת (ירושלים) 21792-04-11 **סוואחרה אחמד נ' מדינת ישראל** (14.6.11)).

7. בבואי לגזור את דינה של הנאשמת, התייחסתי למספר נתונים.

8. מידת הרשלנות אותה יש לייחס לנאשמת - נהיגתה של הנאשמת משקפת דרגה בינונית של רשלנות. שכן, הנאשמת בעניינינו לא נתנה תשומת לב מספקת לדרך ולא אפשרה להולכת הרגל להשלים את החציה בבטחה. אופן נהיגתה של הנאשמת מהווה כשלעצמו נהיגה רשלנית. חובה על הנאשמת, כמו על כל נהג סביר אחר, להאט לפני מעבר חציה ולאפשר להולכי הרגל לחצות בבטחה את הכביש. דבר אשר לא נעשה במקרה זה.

בא-כוח הנאשמת טען כי התאונה ארעה כתוצאה מחוסר תשומת לב של הנאשמת ולא בגלל שהנאשמת נהגה במהירות. אולם, אין בכך כדי לשנות או להפחית מרף הרשלנות מאחר והיה על הנאשמת לתת תשומת לב מלאה לתנאי הדרך בפרט כאשר קיים בכביש מעבר חציה בו עוברים הולכי רגל.

9. תוצאות התאונה - להולכת הרגל אשר נפגעה בתאונה נגרמו חבלות משמעותיות. מהתעודה הרפואית שהוגשה לבית המשפט, והגם שזו משקפת את מצבה של הולכת הרגל מיד לאחר התאונה, עולה כי בין היתר סבלה הולכת הרגל מחתך באיזור לחי שמאל, אשר הצריך תפירה, וכן שברים באיזור הסינוס השמאלי והאף.

הולכת הרגל העידה, כאמור, בפני בית המשפט. היא ציינה כי מאז התאונה תפקודה נפגע ("מאז אני לא בן אדם", עמ' 7 לפרוטוקול, שורה 26). היא העידה על הפחד שנותר אצלה בעת חציית כבישים, כמו גם לפגיעה שנתרה לה עד היום בפנים (בשל החתך).

10. יחד עם זאת, התחשבתי בעובדה כי הנאשמת הודתה במיוחס לה, קיבלה אחריות על מעשיה וחסכה זמן שיפוטי יקר.

11. התחשבתי גם בעובדה כי הנאשמת נוהגת משנת 1967 וכי לא קיימות לחובתה הרשעות תעבורה כלשהן, ונראה כי מדובר בנהגת זהירה אשר נהיגתה תקינה וסבירה בדרך כלל וכי האירוע נשוא תיק זה הנו אירוע חריג מסוגו בו מעורבת הנאשמת.

12. לקחתי בחשבון גם את נסיבותיה האישיות, כפי שהוצגו על ידי בא כוחה של הנאשמת ובכללן, מצבו הרפואי של בעלה. כמו גם את העובדה כי מדובר במי שסייעה בהתנדבות ביחידות שונות במשטרה, והיא מסייעת היום בהתנדבות בעבודה עם עיוורים.

13. נראה לי כי במקרה הנוכחי, שקלול נכון של הנתונים שהובאו בפני מצדיק כיבודו של הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, מחד גיסא, אך הטלת עונש פסילה משמעותי של רשיון הנהיגה, כמו גם קנס שיש בו ממש. ההימנעות מהטלת מאסר בפועל אומנם משקפת את העובדה כי מדובר בנאשמת נורמטיבית, אך תוצאות התאונה אינן מאפשרות הימנעות מהטלת פסילה של רשיון הנהיגה לתקופה משמעותית.

14. אשר על כן, מצאתי לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. אני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 7 חודשים בפועל. ריצוי הפסילה יחל היום.
- ב. אני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור עבירה בה הורשעה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה ותורשע בה.
- ג. אני גוזרת על הנאשמת מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים שלא תעבור בתוך 3 שנים עבירה של נהיגה רשלנית הגורמת חבלה של ממש או עבירות של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רשיון נהיגה.
- ד. אני דנה את הנאשמת לתשלום קנס בסך 2,000 ₪. הקנס ישולם עד ליום 1.12.16.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י"א תשרי תשע"ז, 13/10/2016 במעמד הנוכחים.

כרמית פאר גינת , שופטת

הוקלדעלידישושישוורץ